

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1914. Выдано 15. Червця Ч. V.

Ч. 26.

Ч. 270/орд. О подорожи Епископа до Риму.

Константинъ Чеховичъ

Божою Милостію и св. Ап. Престола благословенемъ епископъ Перемысній, Самбôрскій и Сянôцкій.

Всечесному духовеньству мірскому и монашому и всѣмъ вѣрнымъ епархіи

Миръ о Господѣ и Архіерейске благословенє!

Пôсля узаконеній Церкви католицкои епископы суть обовязанѝ въ певнѝ, точно означенѝ часы, удавати ся до Риму, вôдбути такъ зване посѣщенє порогôвъ Апостоловъ (visitatio liminum Apostolorum), представити ся св. Отцу, Папѣ Римскому и предложити справозданє о станѣ своєи епархіи.

Для епископôвъ нашихъ околиць єсть приписане, щобы що пять лѣть въ повысшôй цѣли до Риму прибували.

Остатный разъ вôдбувъ я тою подорожь до Риму въ осени 1908, тожь припадавъ для мене обовязокъ поновнои подорожи въ р. 1913. Однако зъ причинъ вôдъ мене цѣлкомъ незалежныхъ менѣ было неможливе въ осени минувшого року на довшій часъ выѣхати зъ краю, длятого повѣдомивъ я о тôмъ св. Конґрегацію о розширеню вѣры, предложивъ моє справозданє и просивъ о вôдложенє мого прибутя до Риму на першу половину року 1914. Св. Конґреґація узнала поданѝ мною причины за дуже важнѝ и вôдповѣла, щобымъ прибувъ до Риму пôзнѣйше, коли тоє буде догôднє.

Зъ початкомъ мая выбрався я въ дорогу и прибувъ дня 6-го мая рано до вѣчного мѣста. Вже 12. мая назначено менѣ авдиєнцію у св. Отца.

Станувши по годинѣ 10-ой передъ Намѣсникомъ Христовымъ Папою Піємъ X, котрого я бôльше якъ пять лѣть не бачивъ, побачивъ я, що св. Отець помимо приклонного вѣку, бо власне втоди кôнчивъ 79 лѣть житя, є повный силъ тѣлесныхъ, а особенно душевныхъ.

Принявъ мене св. Отець дуже ласкаво, правдиво по вôтцѣвски, и въ довшôй розмовѣ пôзнавъ я що насъ и нашй справы знає дуже докладно. Знає наше положенє религійне и церковне, знає о тыхъ струяхъ, якй туть дѣлають, щобы привязанє до св. католицкои Церкви пôдорвати, знає о нашôмъ положеню народнôмъ, а навѣть материяльнôмъ. Выражавъ ся зъ признанємъ о насъ и нашихъ працяхъ на поли церковнôмъ и надъ спасенємъ душь вѣрныхъ, запевнивъ о Своєй щирой любови до насъ. Подивляти потреба, якъ той святый Старець Своимъ умомъ и Своимъ великимъ серцемъ обнимає справы Церкви и народôвъ цѣлого свѣта, якъ посередъ великаньскихъ праць и рôжныхъ трудностей и клопотôвъ умно и смѣло кєрмує лодею христовою, якъ зъ довѣріємъ и певностію глядить въ будучнôсть и на дальшу дѣяльнôсть Церкви св. католицкои, котра що разъ дальше, що разъ ширше розпростиряєся.

При кôнци авдиєнціи попросивъ я о позволенє представити тыхъ, котрй зъ мною до Риму прибули: Всcв. о. Митрата В. Левицкого, члена тутешнои Капітулы, и мою сестру. Радо св. Отець на тоє позволивъ, а коли явили ся, до нихъ щиро промовивъ и поблагословивъ.

Не могу поминути мовчанємъ єще одноu обставины.

Всcв. Капітула тутешна предложила прошенє о побôльшенє числа престолôвъ упривилєованыхъ въ тутешнôй катедральнôй церквѣ, такъ якъ по причинѣ числа Крылошанъ и прочого священьства часто рôвночасно бôльше службъ Б. заупокôйныхъ вôдправляєся.

Такъ якъ таке побôльшенє рѣдко коли удѣляєся, за порадою, отриманою въ св. Конгреґаціи о розширеню вѣры, предложивъ я тую просьбу въ часѣ авдіенціи.

Радо св. Отець на се згодився и въ дотычнôмъ актѣ власноручно зволивъ тоє позволенє выписати, а письмо тоє буде великою, славною и вѣчною памяткою для тутешнои катедральнои церкви.

При кôньци авдіенціи св. Отець зволивъ удѣлити Свого Апостольского благословеньства менѣ, Капітулѣ, всему священьству и всѣмъ вѣрнымъ. А въ кôнци пращаючи мене, сказавъ: »Моли ся за мене«. Тожь въ пôднесенôмъ, радôснôмъ успособленю опускавъ я авдіенціональну комнату Пія П. X., и тыми радôсными чувствами дѣлюся зъ вами, Всеч. дорогй братя, и всѣми вами, вѣрнй моєи епархіи.

Мы, духовнй, тымъ щирѣйше и пильнѣйше працюймо на славу Божу,

на скрѣплене и поглублене вѣры помежи нашимъ вѣруючимъ и вѣрнымъ, а намъ повѣренымъ, рôднымъ намъ рускимъ народомъ, вы, возлюбленѝ вѣрнѝ, идѣть за наукою св. католицкои Церкви, що разъ бôльше поступайте въ пôзнаню Єѣ науки, Нею голошеныхъ, непоколебимыхъ, взнеслыхъ и вѣчныхъ правдъ, що разъ щирѣйше працюйте надъ собою, надъ поправою свого житя и надъ злобутємъ собѣ Царства Божого. А всѣ разомъ лучѣмся въ горячôй любови и вѣрности до св. єдино спасительнои, католицкои Церкви, всѣ разомъ рѣшучо вôдпираймо всѣ зліи затіи, котрѝ бы тую вѣрнôсть для св. Церкви Христовои пôдорвати старалися, въ любови и вѣрности до Єѣ видимои Головы, Папы римского, всѣ разомъ молѣмся горячо за св. Отца, якъ тоє менѣ поручивъ, щобы Господь всемогучій утримувавъ Папу Пія X. въ найлѣпшôмъ здоровю въ найдовшѝ лѣта!

Прійм ѣть зъ вѣрою Апостольске благословеньство, яке вамъ черезъ мене св. Отець передавъ, и най тоє благословеньство умножить у васъ ласкѝ Божѝ для вашого дочачного и вѣчного блага. Листъ той поручаємо прочитати въ найблизшу недѣлю въ кождôй церквѣ тутешнои епархіи по євангелію мѣсто проповѣди, а оо. катихитамъ прочитати молодѣжи шкôльнôй замѣсть ексгорты.

Благодать Божа зъ вами. Аминь.

Дано въ Перемышли, дня 28. мая (11 червця) р. Б. 1914.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 27.

Ч. 271/орд. Моленя о погоду.

Нашь нарôдъ, переважно рôльництву вôдданый, по послѣдныхъ двохъ незвычайно слôтныхъ рокахъ стоить надъ пропастю руины економичнои, терпить велику нужду. Голодъ и єго посестры — епидемичнѝ хоробы заглядають до хатъ нашого народу, въ крайнôй нуждѣ находячого ся. — Єсли сегорôчнѝ урожаѣ не поправлять матеріяльного быту нашого краю, дуже сумнѝ и нещаснѝ наслѣдки грозилибы населеню рôльничому и зъ заробку жиючому.

Надѣя наша лише на безмѣрне Боже милосердіє, котре умоляти горячо о потѣшенє є обовязкомъ всѣхъ вѣрныхъ!

Понеже и теперъ дощѣ за часто перепадають, подôбно якъ Высокопреосьвященный Митрополитальный Ординаріятъ и Мы завзываємо Всч. духовеньство, щобы ажь до усталеня погоды кромѣ своихъ приватныхъ молитовъ о добру погоду и умноженє плодôвъ земныхъ додавало при кождôй св. літургіи чито въ повседневнѝ чито въ недѣльнѝ и святочнѝ дни службу »во время безведрія« а въ недѣльнѝ и святочнѝ дни по заамвоннôй молитвѣ при выставленю Найсв. Дарôвъ вôдправляло супликацію.

Вôдъ гр. кат. Еписк. Ординаріяту
Перемышль, 11. червня 1914.

Ч. 28.

Ч. 1957. Въ справѣ покрытя дахôвъ деревляныхъ церквей.

Ц. к. державный урядъ памятникôвъ у Вѣдни (k. k. Staatsdenkmalamt Wien, IV., Favoritenstrasse Nr. 15.) приславъ туть пôдъ днемъ 24. лютого 1914, число 6898 ex 1913 слѣдуюче письмо:

„Betreff Dachdeckung von Holzkirchen. An das hochwürdigste gr. kat. bischöfliche Ordinariat in Przemyśl. In obiger Angelegenheit werden nachstehende allgemeine Grundsätze zur Kenntnis gebracht:

A.) War die alte Holzkirche mit Schindeln gedeckt, so wird sich bei Erneuerung der Dachdeckung, immer in erster Linie Schindeldeckung empfehlen. Nur wo sich Schindeldeckung, sei es aus Holzmangel in der betreffenden Gegend, sei es aus irgend einem anderen Grunde als ganz unmöglich erweisen sollte, können Schuppen, bezw. Taschenzigel oder Kupfer verwendet werden. Die letzterwähnte Dachdeckung kann selbstverständlich nur dann in Betracht gezogen werden, wenn sich die Kirchenwände und der Dachstuhl in gutem Zustande befinden und genügend stark sind, um die erhöhte Last zu ertragen. Im Gegenfalle würden Stützen, bezw. ein neuer Dachstuhl sich notwendig erweisen, wobei allerdings die Kirchensilhouette Gefahr läuft, verändert zu werden. Deshalb wären in derartigen Fällen mit den bezüglichen Arbeiten nur e r f a h r e n e Baumeister zu betrauen.

B.) Unter keinen Umständen dürfen Eisenblech, Dachpappe, Eternit und dergl. verwendet werden. Nachdem jedoch in letzter Zeit Asbit-Fabriken ihre Agenten nach Galizien entsendet hatten, um den Pfarrern die Kirchen-Dachdeckung mit diesem Materiale zu empfehlen, welche Reklamagitation besonders im Bezirke Wadowice sehr intensiv sein soll.

Das hochwürdigste Ordinariat wird sohin dringend und höflichst ersucht, an die unterstehende Geistlichkeit (Pfarrämter) entsprechende Weisungen im obigen Sinne ergehen lassen, sowie dasselbe darauf aufmerksam machen zu wollen, dass in eventuell noch zweifelhaften Fällen stets die Entscheidung der Zentralkommission anzurufen wäre. Der Präsident: i. v. Schubert-Suldern.“

Тоє удїляє ся Всч. Духовеньству до вѣдомости и захованя.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 9. червня 1914.

Ч. 29.

Ч. 4811. Вôдправа заупок. Богослуженя за б. п. цѣсаря Фердинанда.

На основѣ рескрипту ц. к. Краєвои Рады шкôльнои въ Львовѣ зъ 9. червня 1914. Ч. 8083/IV. Еписк. Ординаріятъ поручає, щобы Всеч. оо. катихиты публичныхъ шкôлъ всякихъ категорій сего року вôдправили поминальне Богослуженє за упокой б. п. Цѣсаря Фердинанда въ дни 27. червня для шкôльнои молодежи, понеже 28-го припадає въ недѣлю а 29-го такожь выпадає свято лат. обряду.

Вôдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята

Перемышль, дня 12. червня 1914.

Ч. 30.

Ч. 2945. О молитвѣ забобоннôй.

Дôйшло до вѣдомости Еп. Ординаріяту, що въ тутешнôй Епархіи розсылає ся письмами певного рода молитва, починаюча ся словами: »О Господи Іисусе! умилосерди ся надъ цѣлымъ міромъ« зъ порученємъ переписати туюжь 9 разôвъ и розсылати ю що дня по однôй своимъ знакомымъ зъ рôвночаснымъ запевненємъ, що по выконаню того порученя, сповнять ся желаня высылаючого.

Понеже сего рода обѣтниця, може ширити межи мало образоваными вѣрными суєвѣрство, проте Еп. Ординаріятъ взыває Всч. ОО. душпастырôвъ, щобы перестерегли своихъ вѣрныхъ передъ того рода забобономъ, поручили имъ, щобы въ разѣ евентуального одержаня высше сказанои молитвы, або єи подôбнои, тои молитвы не переписували, нѣкому зô знакомыхъ не розсилали єи, ино щобы такй письма нищили, палили.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 9. червня 1914.

Ч. 31.

Ч. 4659. Конкурсъ на посаду катихита при ц. к. ґімназіи въ Сяноцѣ.

Ц. к. Рада шкôльна краєва оголошує п. дн. 31. Мая 1914. Ч. 9399/IV конкурсъ на посаду катихита при ц. к. ґімназіи въ Сяноцѣ. Кандидаты, убѣгаючй ся о тую посаду, мають свой прошеня внести посредствомъ своєи власти найдальше до дня 23. Червня 1914.

Тоє подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства.

Вôдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль, дня 10. червня 1914.

Ч. 32.

Ч. 4774. Въ справѣ датъ до епар. шематизму на р. 1915.

Зъ покликомъ на тутешнй рѣшеня зъ 21. червня 1913 Ч. 5150 (Ч. VI Вѣст. еп. зъ р. 1913) и 25. грудня 1913 Ч. 7751 (Ч. XIII Вѣст. еп. зъ р. 1913) Еписк. Консисторія поручає, щобы 1) каждый самостôйный Всч. о. душпастиръ точно выповнивъ долученый и печатаный блянкетъ »выказъ датъ до епарх. шематизму на р. 1915 и таковый конечно до кôнця червня с. р. до свого Уряду деканального переславъ. 2) Всеч. оо. деканы, а) вôзвали всѣхъ въ деканатѣ мешкаючихъ самостôйныхъ оо. катихитôвъ и священикôвъ емеритôвъ и надѣ-

леных аліментацією до предложеня датъ що до року родженя и рукоположеня, стану вольного, женатого вдовичого, и мѣсця замешканя; б) зôбраны̂ ad 1 и 2 выказы належито провѣрили, пôсля данои потребы вчасно споводовали доповненє або справленє похибокъ чи бракôвъ въ выказахъ, и всѣ выказы конечно до кôнця липня с. р. ту предложили разомъ зъ вôдповѣднымъ сумаричнымъ выказомъ. —

Примѣчає ся, що въ 9-й рубрицѣ выказу належить вѣрно заподати, чи сотрудникъ єсть системизованый чи приватный, зглядно управляючій або excurrendo? а въ 16-й рубрицѣ належитъ подати число силъ учительскихъ и дѣтей пôсля вѣроисповѣданя и обряду въ кождôй школѣ окремо на основѣ стану зъ 1. червня 1914.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 9. червня 1914.

Ч. 33.

Ч. 4082. Вôдозва о жертвы на церковъ въ Махнôвку ad Корчминъ.

Дня 22. цьвѣтня с. р. згорѣла дочерна церковъ въ Махнôвку ad Корчминъ. Урядъ парохіяльный, доносячи о тôй пожежи, проситъ о заряджене складокъ на будову новои церкви.

Въ узглядненю того, що огонь знищивъ половину села, школу и церковъ та що парохіяне не въ силѣ теперъ причинити ся конкуренцийными датками до будовы церкви, а цѣлый фондъ на будову новои церкви вже разомъ зъ асекурацією выносить всего 7000 К., — Епископска Консисторія, прихиляючи ся до прошеня парохіяльного Уряду въ Корчминѣ, поручає сю велику потребу згаданои громады звѣснôй жертволюбивости Всеч. духовеньства и вѣрныхъ, а то тымъ бôльше, що проволока будовы церкви въ Махнôвку черезъ мѣсцевы̂ обставины могла бы бути получена зъ шкодою для сьв. обряду.

Жертвы належить присылати на руки парохіяльного Уряду въ Корчминѣ, п. Корчôвъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 13. червня 1914.

Ч. 34.

Ч. 4731. Въ справѣ контролѣ надъ емиґраціею и заграничныхъ прогульокъ.

Президія ц. к. Намѣсництва надôслала слѣдуючій рескриптъ зъ дня 1. червня 1914 Ч. 1236/пр:

»До Всесьвітлійшого Епископского гр. кат. Ординаріяту у Перемишли. В наслідокъ рескрипту Пана Міністра Віроісповідань і Просьвіти з дня 27. мая

1914, Ч. 19103 маю честь упрашати Всесьвітлійший Ординарят, щоби гадку уладженя прогульки путників поза границї Держави, зі взгляду на заходячу в таких разах можливість неуправненого виходу австрийских підданих обовязаних до служби військової схотів аранжерам того рода прогульок звернути увагу на обставину, що зглядн публичні вимагають як найстислійшого стосованя приписів поліцийних що до еміґрациї, передовсім однак приписів пашпортових і що в наслідок того австрийскі піддані обовязані до служби військової, що беруть участь в таких прогульках, не будуть при нагоді переступленя границї звільнені від обовязку вилеґітимованя ся належитими документами подорожі. —

Лежить проте в інтересї самих путників заосмотрити ся завчасу в приписані документи подорожні зглядно инші папери леґітимацийні, з котрих мож пізнати, що через переступлене границї не наступить нарушене обовязку служби військової. — За ц. к. Намісника: Шеліґовский.«

О томъ повѣдомляє ся Вп. Духовеньство и поручає ся о томъ розпоряджeню интересованыхъ поинформовати.

Вôдъ гр. кат. Еписк. Ординаріяту

Перемышль, дня 12. червня 1914.

ХРОНИКА.

Увôльненя вôдъ испита конкурсового получили.

Ч. 372. Всч. о. Захаріясевичь Антоній парохъ въ Вышатычахъ.
Ч. 651. » » Лесакъ Іоанъ парохъ въ Щутковѣ.
Ч. 1002. » » Бурмичь Николай парохъ въ Папортнѣ.
Ч. 1388. » » Виковичь Алексей парохъ въ Ольхôвцяхъ.
Ч. 1417. » » Жукъ Юрій парохъ въ Вербицѣ.
Ч. 1514. » » Городецкій Іоанъ парохъ въ Новицѣ.
Ч. 2073. » » Погорецкій Петро парохъ въ Бѣлинѣ вел.
Ч. 2427. » » Стояловскій Іоанъ парохъ въ Яворѣ.
Ч. 2607. » » Чертежиньскій Димитрій парохъ въ Бôбрцѣ.
Ч. 2516. » » Калиньскій Іоанъ парохъ въ Зубковѣ.
Ч. 3337. » » Гура Даміянъ парохъ въ Каменцѣ Старесело.
Ч. 3311. » » Хоминьскій Евгеній експозитъ въ Островѣ.
Ч. 3729. » » Стукачь Павло парохъ въ Смôльнику.
Ч. 3680. » » Калимонъ Григорій парохъ въ Рышковôй воли.
Ч. 3837. » » Мельникъ Артемій парохъ въ Нановôй.
Ч. 3998. » » Гомза Емиліянъ парохъ въ Багноватôмъ.

Ч. 4066. Всч. о. Сиротиньскій Вікторъ парохъ въ Каменцѣ новôй.
Ч. 4191. » » Косоноцкій Яковъ парохъ въ Подôльцяхъ.

Завѣдательства получили:

Ч. 3234. о. Накловичь Михаилъ парохіи въ Тростянци дек. Яворôвского.
Ч. 3310. о. Вильчаньскій Михаилъ парохіи Мшанецъ.
Ч. 2375. о. Сенета Богданъ парохіи Вислокъ нижный.
Ч. 3743. о. Ковальчинъ Іоанъ парохіи Суровиця.
Ч. 4531. о. Жубрыдъ Михаилъ парохіи Пулавы.

Сотрудництва получили:

Ч. 2659. о. Флюнтъ Зиновій управ. въ Грабѣ зъ правомъ завѣдателя.
Ч. 2454. о. Шарко Любомиръ въ Куликовѣ.
Ч. 3120. о. Лучечко Петро въ Олешичахъ.
Ч. 3720. о. Гринишинъ Илія управ. въ Яслискôй воли.
Ч. 4166. о. Подляшецкій Константинъ управ. въ Синявѣ.

Каноничну институцію получили:

Ч. 3375. Всч. о. Кочиркевичь Андрей на парохію Брухналь.
Ч. 3376. » » Тарчанинъ Михаилъ на парохію Цетуля.
Ч. 4531. » » Вахнянинъ Володимиръ на парохію Дальова.
Ч. 4532. » » Гринчукъ Іоанъ на парохію Мацѣєва.

Некрольоґія.

о. Билиньскій Іосифъ парохъ въ Устрикахъ дôль. уп. 15/5 1914.
о. Стрыйскій Іоанъ Схоліярхъ Капітулы уп. 29/5 1914.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.
Перемышль дня 13. червня 1914.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Накладомъ Еп. гр. кат. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ гр. кат. Капітулы въ Перемышли.